

Pätemisen tarve

Julkaistu 8.5.2017

No niin, pätemiseen aloin juoda hyvin varhain 14v ikäisenä. Satuini syntymään sellaiseen ympäristöön jossa kaikenlainen itsensä esiintuonti oli kiellettyä (lestadiolaisuus) joten aloin potkimaan tutkainta vastaan, polttamalla ensin sittemmin alkoholilla... Ensimmäisestä kerrasta alkaen humalahakuisesti. Liityin kunnan pahoihin poikiin ja mun piti olla tottakai se pahin ja eniten alkoa käyttävä poika. Tähän sain hyvän avun itseäni vanhemmilta pojilta jotka mahdollistivat juomiseni hakemalla sitä mulle. Rahoitin jo silloin juomiseni varastamalla (isäni lompakko). Myymäläauto tyhjennettiin monet kerrat. Asiat vain painettiin ns. villaisella, sillä eihän sopinut et seurakunnan johtohenkilön poika tekisi mitään sellaista. Näin oli kierre valmis.

Eipä aikaakaan ku en jaksanut tai halunnut käydä edes koulua. Seurauksena siihen aikaan ns. koulukoti, minulle mitä oivallisin paikka oppia loputkin ihmisten hyväuskoisuudesta. Jaksoin peräti vuoden, kuitenkin koko ajan juoden ja karkaillen. Seurauksena siirto (siihen aikaan) kovinpaan mahdolliseen koulukotiin mitä Suomenmaasta löytyi.

Eipä aikaakaan kun oppivelvollisuusikä tuli täyteen ja minut suorastaan heitettiin sieltä pois, suunta eteläinen Suomi/Hämeenlinna Harvialan nuorisosiirtola, jossa työ pakko. Eihän minua ressurkkaa työ kiinnostanut, joten hakeuduin vap.eht. armeijan harmaisiin. Astuinkin palvelukseen 1974 Sodankylään/krh mutta mutta... Seuraavana puolena vuotena oli ns. tasokokeet, jossa piti eritellä kuulokkeista tulevat lyhyet ja pitkät piipitykset toisistaan ja vertailla samalla onko samanlaisia vai ei. En tiedä olisinko itkenyt vai nauranut, mut niin vain pätkähti 3kk minun mielestä yp:tä kun valittiin radistiksi. Palvelusajakseni tuli 11kk. Vähänpä tiesin mitä kohtalo oli suunnitellut minulle. En edes kehu itseäni mut olin kaikissa toimissani erittäin hyvä... Ammunnat kaikki valiot niin rk, Suomi kp kuin pystykorvakin. Sain myös tarkka-ampuja koulutuksen, radistina suoritin ensimmäisen luokan.

Sit huomasin sotkussa inttikaverieni soittavan varusmiehistä koostuvassa bändissä. Kiinnostuin asiasta ja otin selvää ja taas mua vietiin poikaparkaa. Tällä kertaa rumpujen taa istumaan. Äkkiä huomasinkin osaavani homman hyvin ja oppivani kaiken minkä kuulin ja tää oli vaan johdanto siihen mitä tuleman piti... Ammattimuusikko tietenkkin. Se mahdollisti hyvän tulotason ja juomiseen rahaa.

Koko loppuelämäni toivon pysyväni raittiina PÄIVÄN KERRALLAAN. Avioliiton solmin vuonna 1978. Meillä on kaksi poikaa, kaksi lapsenlasta, jotka nyt vasta näkevät isoisänsä raittiina. Avioliittoni päättyi vuonna 2015, eihän kestänytkään kun 37 vuotta.

Nimimerkki:

Juhanipk

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/alkoholi/patemisen-tarve>